

Vertedering

Jamal Ouariachi

[Download now](#)

[Read Online](#)

Vertedering

Jamal Ouariachi

Vertedering Jamal Ouariachi

Twee keer per dag maakt een postkamermedewerker zijn ronde door het gebouw van een grote tijdschriftenuitgeverij. Tijdens zijn middagpauzes wandelt hij door de troosteloze lanen van het bedrijventerrein. 's Avonds kijkt hij tv of dompelt hij zich onder in de oneindige stroom van meninkjes op internet. Het idee van een grote liefde heeft hij jaren geleden eigenhandig aan stukken geslagen. Als hij in de buurt van zijn werk een mand jonge katjes vindt, raakt hij onverwacht bevangen door vertedering. Kort daarna bezwijkt hij toch weer voor de liefde, in de gedaante van de ambitieuze Zerline. De postkamermedewerker durft weer te dromen van een grootser leven - maar in zijn geval is dat niet zonder gevaar.

Vertedering Details

Date : Published March 8th 2013 by Querido
ISBN : 9789021446738
Author : Jamal Ouariachi
Format : Paperback 367 pages
Genre : Fiction, European Literature, Dutch Literature

 [Download Vertedering ...pdf](#)

 [Read Online Vertedering ...pdf](#)

Download and Read Free Online Vertedering Jamal Ouariachi

From Reader Review Vertedering for online ebook

Trudi Rijks says

Onweerstaanbaar politiek incorrecte stadshufter zoekt oplossing voor zijn agressie bij vrienden, in filosofie, bij vrouwen. Ouariachi is een van de weinigen die seksscènes kunnen schrijven die je zonder kromme tenen kunt lezen. De lakmoesproef voor een schrijver. Wrang- geestig verhaal dat heel lang spannend blijft.

Ellen says

Er zijn twee redenen waarom dit boek, dit prachtige boek, van Jamal Ouariachi niet uit mijn gedachten is verdwenen, terwijl het inmiddels bijna een half jaar geleden is dat ik de laatste bladzijde las. Dit boek zou mijn laatste (Dizzie)recensie zijn geweest, die op vrijdag 29 maart 2013 had moeten verschijnen. Op zaterdagavond 23 maart, net toen ik van plan was om aan de recensie te beginnen, werd ik gebeld door thuiszorg in Rotterdam en dringend verzocht (vanuit Drenthe) te komen om bij mijn (aan Alzheimer lijdende) moeder in te trekken die even tevoren de oven had aangestoken terwijl daar nog ovenhandschoenen in lagen. Zij was vervolgens in de slaapkamer bezig gegaan en de oven totaal vergeten. Het gevolg was een huis vol stinkende rook en thuiszorg en burens die het niet meer vertrouwden. Het was het begin van heel wat gedoe, emotioneel gedoe. Inmiddels is mijn moeder, vlak bij mij in de buurt, in een verpleeghuis opgenomen. Het is om die reden dat *Vertedering* bij mijn moeder hoort, zoals *Allerzielen* bij mijn vader hoort. Dát boek las ik op het moment dat mijn vader overleed. Mijn moeder leeft nog, maar is inmiddels ook verdwenen...

De tweede reden dat het boek nog steeds regelmatig door mijn hoofd speelt, is het verhaal zelf en dan met name de naamloze hoofdpersoon. Ouariachi zet een zeer, zeer geloofwaardig personage neer, waar je je prima in kunt verplaatsen. Hij heeft een wat duf baantje, en een tamelijk saai privéleven dat bestaat uit een vast stapavondje met een paar vrienden en het wekelijkse bezoek van zijn moeder van wie hij ooit de - al door Maria van Ewijk gememoreerde - moodlamp heeft gekregen. Het is snel duidelijk dat de hoofdpersoon meer in zijn mars heeft dan post rondbrengen en thuis rondhangen, maar dat hij dit kabbelende, saaie leven nodig acht om zichzelf tegen teveel emoties en de gevolgen daarvan te beschermen. Daarom neemt hij ook alleen dat ene zieke jonge katje mee en laat de rest van het nest achter op de plek waar hij ze heeft gevonden. Hij zorgt er wel voor, maar niet thuis. Met uitzondering van dat ene katje dan...

Buscemi, zoals het katje een paar dagen later zeer toepasselijk als naam krijgt, is de eerste die voor veranderingen zorgt in het voorspelbare, saaie leven van de hoofdpersoon en er indirect verantwoordelijk voor is dat de hoofdpersoon Zerline leert kennen. Zerline wordt na een aarzelend begin zijn - zoveel is inmiddels duidelijk - *tweede* grote liefde. Langzamerhand is namelijk ondertussen door middel van korte flash backs duidelijk geworden wat er mis is gegaan tussen hem en zijn eerste grote liefde. Werkdruk, geldzorgen, stress, de daarbij horende emoties gevoegd bij de eisen die het samenleven met een ander stelt, hebben ervoor gezorgd dat hij zich een aantal keren niet heeft weten te beheersen en zijn toenmalige vriendin heeft mishandeld. Hij heeft zich heftig voorgenomen dat met Zerline niet weer te laten gebeuren... maar of hem dat lukt?

De hoofdpersoon is niet zo'n prettige jongen en toch kon ik lange tijd meegaan en begrip voor hem opbrengen. Soms deed of zei hij dingen die 'niet zo fijn' waren, maar het was - zeker in het begin - niet genoeg om een hekel aan hem te krijgen. Buscemi's ongelukkige einde kon ik hem, hoewel met heel veel moeite, uiteindelijk nog wel vergeven, en heel diep in mijn hart kon ik kleine sprankjes begrip vinden voor de wijze waarop hij Paula gebruikt. Hij deed tenslotte ontzettend veel moeite om te veranderen, en - wees

eerlijk - als je je zo opstelt als Paula, vraag je er dan niet om om zo gebruikt te worden?!

Ouariachi is er met *Vertedering* bijna in geslaagd om mij sympathie te laten (blijven) voelen voor een zelfzuchtige, tamelijk nare jongeman met losse handjes. Dat is knap, erg knap. Verontrustend knap.

Tip: luister hier naar Jamal Ouariachi zelf op bezoek bij *De Avonden*.

Esther says

Via een Volkskrant recensie bij dit boek terecht gekomen. Geïnteresseerd door de kaft en het verhaal op de achterflap begonnen met lezen. Heb dit in een aantal dagen 'verslonden'. De schrijfstijl van Ouariachi vind ik indrukwekkend. Het verhaal, gekenmerkt door ups en downs is er één om van te houden. Ben niet goed in het schrijven van recensies, maar wil wel melden dat dit het beste boek is wat ik in tijden heb gelezen.

Kim says

In het kort

Het hoofdpersonage leidt aan de start van het boek een geregeld maar saai leventje als bediende in de postkamer van een grote uitgeverij, met een vaste weekendavond om te gaan stappen met dezelfde twee vrienden, en af en toe een nietsbetekenende one night stand.

Dit wordt in één klap doorbroken wanneer op dezelfde dag een klein ros katje en een fantastische vrouw in zijn leven komen. Hij weet dat hij hiermee een tweede kans krijgt om te hebben wat hij ooit had, en wat hij zelf zelf verprutste.

Maar hij maakt dezelfde fouten waardoor zowel het katje als de vrouw ook weer in één klap uit zijn leven verdwijnen.

Het verdere boek gaat over zijn zoektocht naar een betere versie van zichzelf.

(view spoiler)

Mijn rating

Ik heb speciaal een dag gewacht met het schrijven van deze review omdat ik er niet meteen uit geraakte of ik nu voor 3 of 4 sterren wou kiezen. Heel het eerste gedeelte zat duidelijk in 4 sterren-gebied. Dat heeft in de eerste plaats te maken met Jamal Ouariachi's schrijfstijl, waar ik erg van genoten heb, en die me altijd meer opvalt aan het begin van een boek dan wanneer ik meer in het verhaal zit en aan de stijl meer gewoon ben geraakt.

Maar dat eerste deel raakte me ook echt, ik kon me op voldoende vlakken met de hoofdpersoon identificeren en leefde echt mee, voelde de emoties. Later in het boek werd dit alsmaar moeilijker, en ging ook de vaart er wat uit. Dit pikte wel weer op tegen het einde van het boek maar tegen dan had ik al teveel afstand van het hoofdpersonage genomen om nog echt meegesleept te worden. Ik was nog wel geïnteresseerd in het verdere verloop, maar het raakte me niet meer persoonlijk. Vandaar uiteindelijk de drie sterren.

Meer detail

We leren de naamloze hoofdpersoon kennen als iemand die in zijn relatief jonge leven (hij wordt dertig) een veelbelovende start heeft gemaakt (de 'liefde van zijn leven' gevonden en zelf een zaak uit de grond gestampt die succesvol scheen te worden) maar dan, door zelf fouten te maken, deze zaken ook weer kwijtraakte. Nu heeft hij een redelijk onbetekendend leven en je voelt dat hij zich daarbij neergelegd heeft omdat hij zelf vindt dat hij niet beter verdient.

Het duurt even voordat je weet wat die fouten juist waren, maar het is wel duidelijk dat hij er spijt van heeft.

Daardoor leef je met hem mee en hoop je op het moment dat hij weer verliefd wordt en zijn leven weer een nieuwe wending krijgt dat hij de fouten uit het verleden niet opnieuw zal maken.

Terwijl zijn nieuwe leven zich ontvouwt ontdek je via zijn herinneringen wat de omvang van de gemaakte fouten eigenlijk is. Helaas zie je tegelijkertijd de patronen ontstaan die erop wijzen dat hij deze ook weer opnieuw maakt...

(view spoiler)

In het tweede deel van het boek, nadat het opnieuw is misgelopen, neemt hij zich voor een beter mens te worden, om zo zijn tweede grote liefde opnieuw voor zich te kunnen winnen. Hij zoekt aanvankelijk professionele hulp, maar wijst die ook meteen weer af wanneer blijkt dat deze hulp zich eerder wil focussen op het aanpakken van de symptomen dan op het doorgronden van de oorzaken, en dat is wat hij in de eerste plaats wil doen. Hij wil begrijpen waarom hij deed wat hij deed, hoe dat deel van zijn karakter waar hij vanaf wil is ontstaan. Hij gaat ervan uit dat dit inzicht verwerven voldoende zal zijn om er dan ook van af te zijn. Ik begon meer en meer te denken dat hij eigenlijk niet zozeer op zoek was naar een oplossing, maar naar een zondebok. In plaats van de fout in zichzelf te erkennen en eraan te willen werken, zocht hij naar de externe factor die hij de schuld kon geven van wat hij gedaan had. Was het het vroege overlijden van zijn vader, het opgroeien met enkel zijn moeder en zijn zus? Was er een probleem in de ontwikkeling van zijn hersenen doordat zijn moeder misschien nog rookte tijdens de zwangerschap? Waren het de films die hij gezien had waardoor hij bepaalde gedragingen vertoonde?

Pas wanneer hij al deze pistes onderzocht heeft en geen bevredigend antwoord gevonden heeft, komt hij tot de conclusie dat het niet uitmaakt waardoor zijn karakter is wat het is, maar dat hij er aan moet werken om het onder controle te krijgen. Hij weet alleen aanvankelijk niet hoe dat aan te pakken, aangezien hij de brug naar professionele hulp eerder al verbrand heeft. Totdat er een nieuwe wending in zijn leven komt en hij een manier bedenkt om deze te gebruiken voor een zelfbedachte vorm van therapie.

Het derde deel gaf me een heel erg dubbel gevoel. Aan de ene kant zag ik het als positief dat het hoofdpersonage eindelijk tot de conclusie was gekomen dat hij gewoon aan z'n eigen probleem moest werken, aan de andere kant was de manier waarop hij dat doet gewoon verwerpelijk. Ik kon me op dat punt niet meer in hem inleven, enkel nog als toeschouwer aan de zijlijn staan en hopen dat het uiteindelijk nog goed zou komen. (view spoiler)

Christoph Segers says

Jammer dat de vaart wat uit het boek gaat in het derde deel, waarin het verhaal ietwat repetitief dreigt te worden en de 'geloofwaardigheid' wat wankelt, want anders had dit boek de hoogste score gekregen.

Toegegeven: na het lezen van de laatste laatste hoofdstuk is dit 'vreemde eend in de bijt'-deel noodzakelijk voor de impact van de plot, die trouwens vrij hard aankomt.

Het antipathieke personage wordt erg raak neergezet met zoveel kleine en grote eigenaardigheidjes dat je 'innerlijke losers' zich wel ergens moet in herkennen waardoor het grappig en ietwat confronterend wordt. Een terechte mededinger naar 'De Gouden Boekenuil'.

Dawn says

Ik kan het niet vaak genoeg herhalen, Jamal Ouariachi is wat mij betreft de meest ondergewaardeerde schrijver ooit. Stiekem heb ik dit boek een paar jaar geleden al eens gelezen voor mijn toenmalige opleiding,

maar ondanks dat wist het me wéér tot tranen te roeren. Iedereen moet dit boek lezen, net als "Een Honger" van dezelfde schrijver.

Vera VB says

Ik heb dit boek gelezen omdat ik in de lezersjury van de gouden boekenuil zit. Uit mezelf zou ik dit boek niet vastgenomen hebben. De cover vind ik nu niet direct een wow effect hebben.

In het boek zitten we in het hoofd van ee postkamermedewerker. Een looser mag ik wel zeggen die wel alleen woont, maar zijn moeder komt iedere zondag op bezoek. Hij heeft enkele vrienden waarmee hij op zaterdag uit gaat om een vrouw te scoren, voor 1 nacht want meer hoeft het niet te zijn voor hem.

Op een dag vindt hij vlak bij zijn werk een doos met katten. Hij neemt een van de poesjes mee naar huis en neemt het zelf mee op café. Dat lijkt goed uit te pakken want de jonge vrouwen zijn er wel door gecharmeerd en het helpt hem een vrouwen te versieren.

Na enkele weken krijgt hij iets wat op een vaste relatie lijkt met Zerline. In het begin gaat het allemaal goed, maar ze begint hem meer en meer op de zenuwen te werken en hij kan zijn agressie niet in bedwang houden. Via flashback komen we erachter dat hij eerder al een relatie heeft gehad met Elsa die hij geslagen heeft en op een bepaald moment bijna heeft gewurgd.

De postkamermedewerker is een vrouwenmishandelaar, een dader.

De auteur heeft psychologie gestudeerd en dat is wel te merken aan het boek.

De hoofdpersoon probeert op allerlei manieren te achterhalen wat zijn probleem is en wat hij eraan kan doen.

Hij begint aan een gewoon experiment.

De man is vooral een grote egoïst.

Kaat Tournel says

Gelezen in 2014 en echt heel hard genoten van dit boek.

Evi says

Ik hou niet van 'halve sterren', maar dit is een twijfelgeval. Drie is te weinig, maar vier misschien overroepen. Hoe dan ook, vertedering (of 'vernedering', zoals ik het boek aanvankelijk verkeerdelijk noemde - een titel die ook klopt als een bus) is een boek om te lezen en het smaakt naar meer. Ouariachi leest als een blanke middenklasser. Aangezien zijn boek voldoende seksistische en feministische praat bevat mag ik gerust dit racistische meningkje strooien. Midden in een 'kwarterlifecrisis' (die van de 30'er; half puber, half volwassen) slungelt de hoofdpersoon van relatie naar relatie. Net als deze in het boek het 'op Hitchkoksiaanse wijze' noemt, nadert Jamal pas bij de derde 'serieuze' relatie de essentie van het boek (en niet al op pagina 1 met het tedere katje, zoals de titel doet vermoeden). Ook hier weer: misschien zat de essentie in de vernedering.

Een psycholoog die kan schrijven: zo hebben we ze graag. Ik heb de andere drie boeken van Ouariachi meteen bij de 'to read' gezet. Eerst wat Noren en Finnen, en dan weer terug naar de middenmoot Belg - die net als de 12 in een dozijn anderen - zichzelf erg uniek vindt... Heerlijk!

Maria says

Behoorlijk indrukwekkende roman over het liefdesleven van een narcistische dertiger. We zien het hele verhaal vanuit hemzelf waardoor je in zijn hoofd en gedachten kruipt. Met zijn gedachten blijf je heel lang meegaan tot je gaandeweg merkt dat er met deze persoon echt iets grondig mis is.

Niet alleen bij zijn liefdesrelaties maar ook in andere situaties ga je uiteindelijk zien dat hij niet kan omgaan met zijn gevoelens en zeker niet met die van anderen. Hij kent zichzelf niet en kan zich totaal niet verplaatsen in een ander!

De 'hij' (hij heeft geen naam) heeft grove fouten gemaakt in zijn relaties, eerst met Elsa, later met Zerline en beseft dat hij zijn probleem moet aanpakken en zijn gedrag veranderen. Hij probeert dat onder meer te doen met behulp van een bizar psychologisch experiment waarvoor hij een andere vrouw gebruikt of beter gezegd: misbruikt.

Mooi geschreven, origineel verhaal met een fikse dosis spanning er ook nog in!

En zo'n moodlamp.... (heb even een afbeelding gegoogled) die kan ik voorlopig niet meer zien zonder aan dit boek te denken.

Sofie says

Voer voor therapeuten! Of net niet, en is het de essentie dat we allemaal onveranderbaar zijn en dat zelfinzicht een gegeerd maar onbereikbaar goed is. Zo tragisch.

Nathalie says

Voor mij nu al absoluut boek van het jaar!

Delphine says

Vertedering is een roman over zelfonderzoek. Het hoofdpersonage, een anonieme postkamermedewerker en ex-filosofiestudent, wil weten waar zijn manifeste agressie tegenover vrouwen vandaan komt. Zijn verkenningen in de psychologie, neurobiologie en de familiale kring leveren niets op; veeleer komt hij tot de verontrustende conclusie dat hij een holle kern heeft, een leeg vat is. Zijn oneliners, gelaatsuitdrukkingen, ja zelfs gevoelens: allemaal lijken ze afgekeken van iconische films en boeken. Aan het einde van de roman krijgt hij lik op stuk als zijn grote liefde Zerline hem vertelt dat hij helemaal geen agressieprobleem heeft, maar een algemeen gebrek aan EQ en empathie - of dat laat ze de lezer althans verstaan, want de postkamermedewerker weet uiteraard niet wat ze met haar woorden bedoelt. Een *regular guy* met bindingsangst en een grote portie narcisme, dus. Fijne roman, trefzeker verwoord.

Mike says

Wat een heerlijke schrijver toch, die Jamal Ouariachi.

Nadat ik tamelijk van mijn sokken was geblazen door "Een honger", had ik een dubbel gevoel vooraleer ouder werk te verkennen: enerzijds bang om teleurgesteld te worden, anderzijds toch wel benieuwd.

"Vertedering" is duidelijk wat minder ambitieus in opzet en manier van schrijven dan opvolger "Een honger" maar het kon me meer dan bekoren.

Je kruipt er in hoofd en gedachten van een laat-twintiger / begin-dertiger in een zoektocht naar het evenwicht tussen stabiliteit en ambitie.

Op relationeel gebied loopt zijn leven niet van een leien dak. Hij gaat op zoek (en vindt) de oorzaak bij zichzelf en probeert hierop een antwoord te formuleren.

Doorheen het boek leer je dit hoofdpersonage steeds beter kennen, zie je de rode draad en besef je gaandeweg wat hij goed en vooral fout doet.

Ik kijk er al naar uit om binnenkort de recentste verhalenbundel van deze schrijver te lezen.

Joke says

Ja, ik heb er een nieuwe lievelingsauteur bij, denk ik. Na Ammaniti en Murukami, is Ouariachi toch wel een auteur die mij heel hard kan bekoren.

In Vertedering gaat een man op zoek naar de oorzaak van zijn slechte reacties op frustratie. Om het eens kort door de bocht te vertellen
